

Załącznik do uchwały Nr XIX/205/05
z dnia 30 czerwca 2005r
Rady Miejskiej w Trzcińsku-Zdroju

***OPIS PLANOWANYCH DO REALIZACJI ZADAŃ
W TRZCIŃSKU-ZDROJU W ROKU 2005
UJĘTYCH POD KĄTEM
WYEKSPONOWANIA WARTOŚCI HISTORYCZNEJ
MURÓW OBRONNYCH***

I CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI TRZCIŃSKO-ZDRÓJ

Miasto Trzcianko-Zdrój, w którym realizowany będzie projekt pn.: „Wyeksponowanie wartości historycznej murów obronnych miasta”, jest położone w północno-zachodniej części Polski w województwie zachodniopomorskim w jego południowej części. Gmina Trzcianko-Zdrój należy do Stowarzyszenia Gmin Polskich Euroregionu Pomerania

Miasto położone jest w południowo-zachodniej części województwa Zachodniopomorskiego, w odległości 23 km od granicy z Niemcami (przejście graniczne Krajnik Dln. – Schwedt) w Euroregionie Pomerania.

Przez miasto przechodzi droga krajowa nr 26 kierująca się w głąb województwa. Miasto posiada również dobrze rozwiniętą sieć komunikacyjną. Sieć dróg krajowych i powiatowych łączy gminę z sąsiednimi miejscowościami.

Odległość do najważniejszych miast wynosi: 70 km do Szczecina, 65 km do Gorzowa Wlkp. i Berlina. Leży w zasięgu oddziaływania trzech ośrodków subregionalnych: Gryfina, Chojny i Myśliborza.

Pod względem geograficznym miasto Trzcianko-Zdrój leży w obrębie makroregionu Pojezierza Zachodniopomorskiego - Pojezierze Myśliborskie. Nad Jeziorem Miejskim istnieje pięknie położona promenada oraz Park Miejski. W mieście są zachowane w całości zabytki z okresu XII i XIV w (Ratusz Miejski, Kościół Mariacki, mury obronne z bramami), stanowiące dziedzictwo kulturowe Polski i Niemiec. Trzcianko jest miejscem organizowania spotkań kulturalnych obu państw.

Pod względem hydrologicznym położone jest w zlewni dolnej Odry. Przez jego obszar przebiega zlewnia Rurzyca. Największy obszar znajduje się w zlewni Rurzyca, która odwadnia w kierunku zachodnim jej centralną i północno-zachodnią część.

O wysokich walorach krajobrazowych miasta stanowią: różnorodne ukształtowanie terenu, nasycenie kompleksami leśnymi, licznymi jeziorami i oczkami wodnymi oraz niski stopień występowania obszarów zdegradowanych.

W studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy założony został następujący układ osadniczy:

- miasto Trzcianko-Zdrój - ośrodek gminny,

Stan rozwoju funkcji gospodarczych stanowi o zamożności miejscowej ludności. Główną gałęzią gospodarki materialnej rozwijaną na obszarze miasta jest rolnictwo oraz przemysł drzewny. Pozostałe funkcje gospodarcze w tym: produkcja leśna, rekreacja i przemysł, mają charakter marginalny.

Pod względem hydrologicznym gmina Trzcianko-Zdrój położona jest w zlewni dolnej Odry. Przez jej obszar przebiega pięć zlewni elementarnych: zlewnia Myśli, Kurzyca, Słubi, Rurzyca i Tywy. Największy obszar gminy znajduje się w zlewni Rurzyca, która odwadnia w kierunku zachodnim jej centralną i północno-zachodnią część. Przez miasto Trzcianko-Zdrój przepływa rzeka Rurzyca, a całe miasto znajduje się w otulinie Parku Krajobrazowego Doliny Dolnej Odry.

Krótką historia miasta Trzcianko-Zdrój

We wczesnym średniowieczu powstał tutaj na wyspie jeziora gród pomorski z osadą rybacką. Posiadając dogodne położenie na skrzyżowaniu ważnych szlaków handlowych z Wielkopolski do Szczecina i z Pomorza do ziem wieleckich, w okresie średniowiecznym osada rozwinęła się w miasto. W 1248 r. występuje jeszcze jako wieś, a w 1281 r. już jako miasto (civitas). Prawa miejskie musiała więc uzyskać przed tą datą. W połowie XIII w. okolice te weszły w skład Nowej Marchii i prawa miejskie Trzcianko otrzymało z rąk margrabiów brandenburskich. W 1281 r. otrzymało prawo targowe. W 1296 r. zawarty został

w Trzciesku układ pomiedzy templariuszami i ich Baniami a miastem w sprawie korzystania przez mieszczan trzcieskich z domu kupieckiego (theatrum) w Baniach. Dużą rolę w zyciu gospodarczym miasta odgrywał handel zbożem. W 1334 r. Trzciesko otrzymało zwolnienie na 6 lat od ceł na terenie całej Nowej Marchii, a w 1356 r. przedłużono je na stałe. W 1364 r. otrzymało prawo organizowania jarmarków (4 kramne i 2 targi na bydło i konie w roku). W 1409 r. wymieniony jest dom kupców mieszcący się w ratuszu. W 1320, 1348 i 1470 r. Trzciesko wchodilo w skład związku miast nowomarchijskich zawiązanego do walki z szerzącym się w Nowej Marchii rozbojem. W latach 1402-1454 należalo do Zakonu Krzyżackiego. W 1433 r. zostało kompletnie zniszczone przez husytów, a w 1468 r. przez ksiąząt pomorskich. W XIV w. miasto otoczono murami obronnymi. Prawdziwą plagą miasta byly pożary, które wielokrotnie niszczyły je (1433, 1450, 1468, 1634). Kompletną ruinę przyniosła wojna 30-letnia (1618-1648). W 1634 r. w mieście pozostały tylko 54 zamieszkaane domy, a 149 bylo zniszczonych bądź pustych. Dopiero w XVIII w. zaczęła się nieco poprawiać sytuacja ekonomiczna miasta, a liczba mieszkaneów doszła do tysiąca. Dalszą poprawę w tym zakresie zaobserwowano w XIX w. W 1899 r. Trzciesko uzyskalo połączenie kolejowe z Pырzycami i Godkowem (pośrednio z Kostrzynem i Chojną). Pod koniec XIX w. (1895) w okolicy odkryto pokłady torfów borowinowych, co spowodowało rychłe założenie zakładu leczniczego. Tym samym Trzciesko stało się miejscowością uzdrowiskową. Do II wojny światowej Trzciesko było miasteczkiem o typowych funkcjach rolniczych. Połowę powierzchni miasta stanowiły pola uprawne. Z zakładów przemysłowych byly dwa młyny, niewielka fabryka maszyn rolniczych, przetworów owocowych, mleczarnia, cegielnia oraz kilkadziesiąt warsztatów różnych branży. W czasie walk o miasto w końcowym etapie II wojny (2-3 lutego 1945) zniszczeniu uległo ok. 20% zabudowy. Po wojnie zostało odbudowane. Uruchomiono młyn i tartak, wytwórnię prefabrykatów budowlanych, Państwowy Ośrodek Maszynowy, różne warsztaty i usługi.

Zaludnienie. 1599 r.: 517 (mieszczan), 1719 r.: 275 (gospodarzy), 1763 r.: 1316 mieszkaneów, 1780 r.: 1 462, 1816 r.: 1495, 1857 r.: 2419, 1900 r.: 2 607, 1925 r.: 2699, 1939 r.: 2664, 1946 r.: 1366, 1955 r.: 2100, 1961 r.: 2546, 1970 r.: 2610, 1987 r.: 2343.

Nazwa. Najstarsze zapisy brzmią: 1248 r. - Sconevelte, 1281 r. -Schovenflit, 1296 r. - Sconevlith, 1302 Sconevelt, ostatecznie w formie niemieckiej Schönfliess tj. Piękny Potok, Piękna Rzeka. Pierwotna, niewątpliwie istniejąca nazwa słowiańska osiedla nie zachowała się i uległa zapomnieniu. Obecna nazwa jest nowa, powstała po 1945 r. i utworzona została od wyrazu "trzcina" na wzór istniejących podobnych nazw. Ostatnio próbuje się ją wywieść ze starosłowiańskiego wyrazu z rdzeniem "šev-šov-šav", teren chwiejący się, trzęsący, bagnisty, a więc odpowiadający topografii terenu, identyczny z dzisiejszym Szewno, Szewna (nazwy miejscowe), co by odpowiadalo najstarszym zapisom źródłowym.

Struktura demograficzna ludności

W roku 2003 gmina Trzciesko-Zdrój liczyła 5958 mieszkaneów, z czego 2618 osób zamieszkiwalo miasto. Na początku roku 2004 gminę zamieszkiwalo 5901 osób, z czego w mieście Trzciesko 2615 osób. Obecnie miasto zamieszkuje 2607 osób. Niewielka zmiana liczby ludności mieści się w granicach normy uważanej za stan stabilny.

Wg opracowania Urzędu Statystycznego w Szczecinie „Podstawowe informacje ze spisów powszechnych gminy miejsko-wiejskiej Trzciesko-Zdrój” gminę w dniu spisu zamieszkiwalo 2809 mężczyzn i 2868 kobiet, co oznacza że na 100 mężczyzn przypadają 102 kobiety. Kolejną istotną informacją jaką podaje ww. opracowanie jest widoczna tendencja do starzenia się społeczeństwa. Z zestawień tabelarycznych wynika, że największą grupę

wiekową (992 osoby) stanowią osoby powyżej 60-tego roku życia. Natomiast w najbardziej rozwojowej grupie wiekowej 25-29 lat znajdują się tylko 372 osoby.

Grupę wiekową powyżej 13 lat stanowią 4743 osoby - 2322 mężczyzn i 2421 kobiety.

Zgodnie z danymi Urzędu Statystycznego w Szczecinie saldo migracji stałej na 1000 osób wynosi odpowiednio:

- dla całej gminy Trzciesko-Zdrój 4,85,
- dla miasta Trzciesko-Zdrój 11,9.

Natomiast dla gminy wiejskiej jest ujemny i wynosi: 0,61.

Sytuacja demograficzna gminy

W roku 2003 gmina Trzciesko-Zdrój liczyła 5958 mieszkańców, z czego 2618 osób zamieszkiwało miasto. Na początku roku 2004 gminę zamieszkiwało 5901 osób, z czego w mieście Trzciesku-Zdroju 2615 osób. Niewielka zmiana liczby ludności mieści się w granicach normy uważanej za stan stabilny.

Wg opracowania Urzędu Statystycznego w Szczecinie „Podstawowe informacje ze spisów powszechnych gminy miejsko-wiejskiej Trzciesko-Zdrój” gminę w dniu spisu zamieszkiwało 2809 mężczyzn i 2868 kobiet, co oznacza że na 100 mężczyzn przypadają 102 kobiety. Kolejną istotną informacją jaką podaje ww. opracowanie jest widoczna tendencja do starzenia się społeczeństwa. Z zestawień tabelarycznych wynika, że największą grupę wiekową (992 osoby) stanowią osoby powyżej 60-tego roku życia. Natomiast w najbardziej rozwojowej grupie wiekowej 25-29 lat znajdują się tylko 372 osoby.

Grupę wiekową powyżej 13 lat stanowią 4743 osoby - 2322 mężczyzn i 2421 kobiety.

Zgodnie z danymi Urzędu Statystycznego w Szczecinie saldo migracji stałej na 1000 osób wynosi odpowiednio:

- dla całej gminy Trzciesko-Zdrój 4,85;
- dla miasta Trzciesko-Zdrój 11,9.

Natomiast dla gminy wiejskiej jest ujemny i wynosi: - 0,61.

Sytuacja społeczno-gospodarcza gminy

Dominującą gałęzią gospodarki na terenie gminy Trzciesko-Zdrój jest rolnictwo. Ponadto w mniejszym stopniu: produkcja leśna, rekreacja i przemysł.

Najwięcej, bo aż 58,6% powierzchni gminy stanowią użytki rolne. Środowisko agroprzyrodnicze cechuje wysoka przydatność do rozwoju funkcji rolniczej w każdym zakresie. Poważny problem stanowi zagospodarowanie majątku po PGR-ach, ze względu na niewielki zakres gospodarki indywidualnej.

Obsługę o znaczeniu lokalnym zapewniają:

- w zakresie oświaty i wychowania:
  - 4 szkoły, w tym 1 gimnazjum,
  - 1 przedszkole,
  - 2 szkoły zawodowe,
  - 1 dom dziecka;
- w zakresie kultury: ośrodki prowadzące działalność kulturalną (świetlice i kluby) zlokalizowane w Trzciesku-Zdroju, Góralicach, Dobropolu, Rosnowie, Strzeszowie, Stołecznej i Klasztornej;
- w zakresie ochrony zdrowia:
  - ośrodek zdrowia,
  - dom pomocy społecznej dla dorosłych;

- w zakresie handlu, gastronomii i rzemiosła: około 50 placówek handlowych, 4 gastronomiczne, 59 rzemieślniczych;
- w zakresie turystyki i sportu: w mieście i większych wsiach są boiska sportowe oraz drużyny sportowe
- w zakresie obsługi ogólnej:
  - funkcję administracji publicznej pełni Urząd Miejski w Trzcińsku-Zdroju,
  - Urząd Stanu Cywilnego z siedzibą w Urzędzie Miejskim,
  - Urząd Poczty w Trzcińsku-Zdroju,
  - Komisariat Policji w Trzcińsku-Zdroju,
  - Bank Spółdzielczy w Trzcińsku-Zdroju,
  - filia Banku PKO BP S.A. o/ Chojna,
  - obiekty kultury sakralnej – 9 kościołów, Zbór Jechowy,
  - cmentarze w Trzcińsku-Zdroju, Góralicach i Piasecznie.

Stopa bezrobocia w gminie wynosi:

- w mieście 36,2 %,
- na wsi 32,7%.

Wskaźnik zatrudnienia w gminie wynosi:

- w mieście 37,0%,
- na wsi 35%.

Wg danych Powiatowego Urzędu Pracy w Gryfinie filia w Chojnie wskaźnik bezrobocia wyniósł:

- na dzień 01.01.2003 r. w powiecie gryfińskim 19%, w gminie Trzcińsko-Zdrój 20,9%,
- na dzień 01.01.2004 r. w powiecie gryfińskim 24,6%, w gminie Trzcińsko-Zdrój 26,1%.

Jak widać wysoki wskaźnik bezrobocia w powiecie gryfińskim i gminie Trzcińsko-Zdrój, rośnie proporcjonalnie o tyle samo punktów.

Największe wsie gminy to: Stołeczna, Góralice, Gogolice i Piaseczno. Gminę cechuje niekorzystna struktura demograficzna, spowodowana peryferyjnym położeniem w regionie i monofunkcyjnym charakterem gospodarki.

Sytuacja społeczno-gospodarcza gminy jest typowa dla gmin rolniczych w województwie zachodniopomorskim, w których dominującą gospodarką rolną była gospodarka uspołeczniona (PGR-y).

Środowisko naturalne

Gmina Trzcińsko-Zdrój jest położona w zlewni dolnej Odry, a przez jej obszar przebiega pięć zlewni elementarnych: zlewnia Myśli, Kurzycy, Słubi, Rurzycy i Tywy. Największy obszar gminy znajduje się w zlewni Rurzycy, która odwadnia w kierunku zachodnim jej centralną i północno-zachodnią część. Pozostałe rzeki: Kurzyca, Słubia i Kosa przepływają przez gminę na niewielkich odcinkach.

Na terenie gminy położonych jest 26 jezior o powierzchni powyżej 1 ha, zajmujących łącznie powierzchnię 430 ha. Główną funkcją użytkową większości jezior gminy jest gospodarka rybacka. Są to jeziora sandaczowe, linowo-szczupakowe i karasiowe. Poza rzekami i naturalnymi zbiornikami wodnymi, wody powierzchniowe gminy wzbogaca sieć rowów melioracyjnych rozbudowanych w dolinie Rurzycy i Tywy. Taka sytuacja występuje w rejonie miejscowości Góralice.

Główną oś hydrograficzną gminy stanowi południkowy układ rzeczno-jeziorny, utworzony przez Rurzycę i Tywę oraz jeziora przepływowe znajdujące się w ich dolinach: Klasztorne, Miejskie, Strzeszowskie, Słoneczne i Trzcińskie. Wymienione jeziora i obie rzeki w swych górnych biegach wykorzystują obniżenia rynnowe, które kontynuacje swoją znajdują poza gminą w tzw. „paśmie jezior bańskich”.

Gmina Trzcińsko-Zdrój należy do obszarów o średniej ilości zasobów wód podziemnych, aczkolwiek wysokiej jakości.

Budowa geologiczna determinuje warunki występowania wód podziemnych. W większej części obszaru gminy przeważa pobór wód z czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Zalegają one przeciętnie na głębokości 20-40 m p.p.t, z wyjątkiem ujęcia w Trzcińsku-Zdroju, gdzie poziom wodonośny występuje na rzędnej 8-10 m p.p.t.

Obszary bezpośredniej alimentacji płytkiego poziomu wód podziemnych wymagają ochrony przed zanieczyszczeniami, niekorzystnymi zrzutami ścieków i rolniczym wykorzystaniem ścieków.

Zauważalny efekt poprawy jakości wód osiągnięto zamykając składowisko odpadów komunalnych w miejscowości Trzcińsko-Zdrój, położone w dolinie rzeki Rurzyca.

Wody powierzchniowe w granicach gminy nie są objęte stałymi kompleksowymi badaniami stanu czystości.

Czystość wód sklasyfikowano następująco:

- Rurzyca – kl. III i poza klasyfikacją
- Tywa – kl. II
- Jezioro Strzeszowskie – kl. II

Rzeki Kosa i Słubia przepływają wśród kompleksów leśnych, w związku z czym nie są narażone na zanieczyszczenia wód.

Lesistość gminy jest nieco wyższa od średniej wojewódzkiej. Lasy zajmują 4,9 tys. ha, co stanowi 28,5% powierzchni gminy. Rozległe kompleksy leśne rozciągają się na południu gminy, natomiast jej północną część zajmują tereny rolnicze.

Na terenie gminy występuje znaczne złoża torfu o stosunkowo dużych powierzchniach, w tym kilka powyżej 100 ha. Małe torfowiska rozsiane są po całym obszarze występując wśród kociołków wytopiskowych jako zagłębienia z roślinnością zielną – szuwały i turzycowiska. Torfowiska zmeliorowane służą często jako użytki zielone.

II INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH UJĘCIU STANU RZECZYWISTEGO

Stare miasto zachowało średniowieczny układ urbanistyczny, który otacza pełny wieniec murów obronnych, zbudowanych z kamienia polnego w XIV – XV w. W linii murów zachowało się 5 baszt łupinowych półkolistych i 20 prostokątnych oraz dwie baszty (jedna zwana Prochową) i dwie bramy miejskie: Brama Chojeńska z XV w i Brama Myśluborska z XVI w, obie w dolnej partii graniaste, w górnej ośmioboczne. Zespół ten stanowi jeden z najciekawszych zabytków militarnych na Pomorzu Zachodnim. Pośrodku rynku wznosi się ratusz zaliczany do najstarszych w Polsce. Wzniesiony w XII w jako dom kupców, został rozbudowany w XIV – XV w, i niedawno odnowiony. Posiada ozdobne, późnogotyckie szczyty z XVI w, a wewnątrz sklepienie krzyżowe i siatkowe, z ciekawą polichromią o motywach roślinnych i geometrycznych, odkrytą podczas ostatnich prac konserwatorskich. Obok rynku wznosi się kościół granitowy z 2 pół. XIII w, rozbudowany na gotycki w XIV i XV w. Jest to budowla trzynawowa, halowa, z potężną kamienną wieżą, o nadbudowie ceglanej. W ścianie południowej zachował się ostrołukowy portal. Ponadto w śródmieściu wiele zabytkowych domów ryglowych z XVIII – XIX w. Nad jeziorem znajduje się park i kąpielisko.

Wykaz obiektów podlegających ochronie konserwatorskiej, na podstawie weryfikacji zabytkowego układu przestrzennego, przeprowadzonej przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków w 1993 roku:

I Obiekty wpisane do rejestru zabytków:

1. Teren Starego Miasta – nr rejestru zabytków 39
2. Mury obronne wraz z basztami i bramami - nr rejestru zabytków 396
3. Kościół p.w. Nieustającej Pomocy - nr rejestru zabytków 159
4. Ratusz - nr rejestru zabytków 99
5. Budynek poczty - nr rejestru zabytków 1254
6. Zespół budynków obecnego Domu Pomocy Społecznej przy Al. Róż nr 1

II Obiekty zakwalifikowane do wpisu do rejestru zabytków:

1. Kamieniczka przy ul. Chojnickiej 1
2. Kamieniczka przy ul. Chojnickiej 2
3. Kamieniczka przy ul. Kościuszki 1
4. Kamieniczka przy ul. 9 Maja 29

III OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI

Analiza strategiczna

Analiza otoczenia wewnętrznego

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zabytki 2. Duża ilość jezior 3. Możliwość reaktywowania uzdrowiska 4. Dobra infrastruktura w mieście 5. Bliskość granicy 6. Położenie 7. Bliskość Berlina 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bezrobocie 2. Zaniedbanie rozwojowe wsi 3. Zły stan dróg 4. Brak bazy żywieniowej 5. Nie rozwiązany problem mieszkańców PGR 6. Przerost zatrudnienia w rolnictwie

Analiza otoczenia zewnętrznego

Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bliskość granicy 2. Współpraca z miastem bliźniaczym 3. Położenie w otulinie parku 4. Inwestorzy z zewnątrz 5. Współpraca międzygminna 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Konkurencja międzygminna 2. Duże obciążenia finansowe gminy

Kluczowe problemy

Na podstawie profilu gminy oraz analizy strategicznej, za kluczowe problemu rozwoju gminy zostały uznane:

1. Bezrobocie
2. Brak przygotowanych terenów inwestycyjnych
3. Niski poziom infrastruktury (drogi, kanalizacja, komunikacja)
4. Nieuregulowana sytuacja mieszkalnictwa
5. Brak rozbudowanej infrastruktury turystycznej

IV OPIS PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘWZIECIA

Projekt obejmuje wykonanie i dostawę 6 sztuk tablic informacyjnych, opisujących szczegółowe dane fortyfikacji w mieście Trzcieszko-Zdrój. Tablica będzie składała się z dwóch części:

- górna wykonana z mosiądzu, o wymiarach 100x50 cm, prezentująca nazwę fortyfikacji obronnych literami wygrawerowanymi w metalu. W lewym górnym rogu tablicy będzie odcisnięty herb miasta Trzcieszka-Zdroju, w prawym natomiast logo Sektorowego Programu Operacyjnego.

- dolna tablica wykonana z PCV, o wymiarach 100x150 cm, prezentująca krótką historię zabytku w trzech językach: polskim, angielskim i niemieckim. Na tablicach z PCV będą widniały flagi państw: Polski, Niemiec, Holandii oraz flaga UE. Tablice ustawione zostaną na metalowych wspornikach wkopanych w grunt tuż przy opisywanym zabytku.

Efektom realizacji tego celu ma być wykorzystanie różnorodnych narzędzi marketingowych służących do zaakcentowania atrakcyjności turystycznej zachowanego wieńca średniowiecznych murów obronnych.

Należy również otoczyć troską wszystkie obiekty wykonane z głazów granitowych, które stanowią o atrakcyjności architektonicznej okolic Trzcieszka-Zdroju. W tym celu konieczne jest promowanie wśród mieszkańców ważności tego problemu.

V SZACUNKOWY KOSZTORYS PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

W oparciu o rozeznanie cenowe wykonania tablic informacyjnych, opisanych w planowanym przedsięwzięciu, oraz ich zamontowania – koszt inwestycyjny kształtuje się na poziomie:

* 7.377 zł netto + 22% VAT za wykonanie 6 szt. tablic wg specyfikacji opisowej

* 819 zł netto + 22% VAT za montaż 6 szt. tablic w gruncie przy zabytku

ŁĄCZNIE: 8.196 zł netto + 22% VAT = 9.999,12 zł brutto

W kosztach uwzględniono dostawę tablic do Trzcieszka-Zdroju transportem własnym wykonawcy.

VI HARMONOGRAM PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

Realizacja zadania przedstawia się następująco:

1. czerwiec – złożenie wniosku o dofinansowanie do Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004-2006
2. sierpień, wrzesień – przeprowadzenie procedury wyboru wykonawcy na zasadach ustawy Prawo Zamówień Publicznych
3. październik – podpisanie umowy z wykonawcą,
4. październik, listopad – realizacja i zakończenie zadania, płatność na rzecz wykonawcy,
5. grudzień – złożenie wniosku o płatność.